

MAHARADŽI U MEĐUNARODNOM CENTRU KULTURA BARSELONA, ŠPANIJA

Dr. Pahez direktor Međunarodnog Centra za Kulture u Barceloni je istakao da obično prebacujemo odgovornost za mir na vlade i političke organizacije, i posmatrano sa društvenog ili političkog gledišta mir je za nas odsustvo rata. On kaže da Maharadži govori o miru sa ljudskog gledišta, i ističe značaj svakog ljudskog bića u stvaranju neophodnih uslova za mir.

Hvala. Imamo jednostavnu priliku, jednostavnu poruku. Poruka koja ukazuje na nas. Pre nego što sam došao ovde razgovarao sam sa doktorom Pahezom. Razgovarali smo o tome koliko je važno da svaki čovek na ovoj zemlji shvati svoju odgovornost za mir. Mnogi ljudi čekaju da neko drugi nešto uradi što će učiniti da nastane mir. Ali mir se veoma drugačije razvija. Mir je postupak u kome osoba, pojedinac, ljudsko biće, prihvata odgovornost za taj mir. Jer svako ljudsko biće je osetilo mir u svom srcu. To je mesto gde se dešava mir. To je mesto... Ne spolja. Ne odsustvo rata. Mnogi ljudi definišu mir kao odsustvo rata. Kojeg rata? Postoji rat koji vode dve zemlje. Postoji rat koji se dešava između dvoje ljudi. Postoji rat za koji nije potrebno dvoje ljudi jer se dešava unutar osobe. Rat spolja možda može prestati, može se pregovarati o njegovom prestanku. I možda se između dvoje ljudi može stvoriti neko razumevanje. Ali čak i ako nema takvih ratova postoji rat koji se dešava u ljudskom biću. Mnogo suroviji rat. Uništava trenutke koji predstavljaju temelj osobe. Za koji to rat koji prestane možemo reći: "Sada je mir?" Oni ljudi koji su iskreno govorili o miru, rekli su: "Ono što tražiš nalazi se u tebi." Ti si izvor pravog mira na licu ove zemlje. Osećati mir u ovom životu je u isto vreme i razumevanje i izazov. Ne, da ti pažnja bude odvučena svim ostalim stvarima već da prihvatiš, da razumeš da ti je data prilika da budeš živ. Da budeš živ. Ja postojim. Živ sam. Šta to znači? Reći ću ti šta to znači za većinu ljudi na ovoj zemlji.

Mi sebe procenjujemo prema negativnim merilima. Pre nego što odlučimo da nešto uradimo prvo gledamo šta je to što nemamo. Tako puno ljudi u ovom svetu govori o stvarima koje ne znaš. Koje ne znaš! O stvarima koje nisi postigao, koje nemaš. Izlog svake prodavnice, pokušava da ti pokaže šta je to što nemaš. Jer ako bi izložili stvari koje imaš to ne bi imalo smisla. I tako, u ovom svetu gde se sve gleda prema negativnim merilima kako uopšte govoriti o miru, kada se mir jedino procenjuje prema pozitivnim merilima. Jer, to je nešto što imamo. To je nešto što možemo imati. To je nešto što se nalazi u svakom ljudskom biću. I poput upaljene svetiljke u noći čeka da bude otkriveno. Možda ne možemo stvoriti dah, ali imamo mogućnost da ga cenimo. Možda ne možemo stvoriti ljubav, ali imamo mogućnost da je doživimo. Kada se Sunce nađe na pravom mestu i kada je Mesec na pravom mestu, desi se čarolija i Mesec sija. Kada počnemo da gledamo svoje mogućnosti, da gledamo ono što nam je dato i kakav potencijal nosimo, onda ćemo početi da sijamo kao taj divan pun Mesec. Zato što svi mi, svi mi nosimo taj potencijal.

Sve to počinje sa razumevanjem, ne naših razlika već jednakosti. Jer sada... Sada posmatramo ljude i kažemo: "Ti si iz ove zemlje. Ti govoriš ovim jezikom. Ti radiš ovo, a ti radiš ono." Gledao sam neke filmove o ljudima koji se bore da prežive. Nalaze se na splavu na sred Tihog okeana, i ne govore jedno drugom: "Ti si odavde!" Jer odjednom sve što je nepotrebno je odbačeno zarad onoga što je neophodno.

Isto treba da se desi i u ovom životu. Kada su tu sve te nepotrebne stvari onda ja vidim razlike. A kada se nalazim na tom mestu gde je moj prioritet jasan, ne vidim razlike već jednakosti. Ti si živ i ja sam živ. Ti imaš dah i ja imam dah. I tebi i meni je potrebno razumevanje. Ja želim da budem srećan kao i ti. Ti želiš da pronadeš mir isto kao i ja. Ti možeš da doživiš mir isto kao i ja. A mir se nalazi i u tvom i u mom srcu. Mir se ne nalazi na vrhu planine već boravi unutar nas.

Kada ću početi da posmatram stvari koje su mi već date. Kada ću početi da prihvatam da mi je dat ovaj divan život. Kada ću prihvatiti činjenicu da svaki dah koji udahnem sa sobom nosi mogućnost da budem ispunjen i zadovoljan. Kada ću reći da mir nije tako daleko

od mene već je sa mnom ceo moj život. Želja da budem u miru je sa mnom ceo moj život, i način kako da dođem do tog mira je sa mnom ceo moj život. Možda sve to počinje na jednostavan način. Sve mi je dato i ništa mi ne nedostaje. Ono što želim, imam. Odgovore koje tražim moram potražiti u sebi. I možda po prvi put u životu treba da postavim svoja pitanja, a ne pitanja koja su mi drugi dali. Treba da pogledam svoju potrebu za mirom, radošću, svoju potrebu da postojim i da budem ispunjen.

Pustinja nosi u sebi potencijal, koji čeka, čeka, čeka da procveta. I samo jedna kap kiše može pokrenuti taj proces. U pustinji se nalazi uspavani potencijal za nastanak tog nežnog cveta. I samo kap kiše može ga pokrenuti i on će oživeti. Kap kiše. I on čeka. Ne žali se. Ne podiže znak na kome piše: "Čekam, ovde sam." Već čeka, čeka, čeka... I kroz te predvidivo nepredvidive zakone prirode... Ovo je oksimoron, naravno. Ali to je tako. Ta kiša dođe, i donese ne samo sve što je potrebno toj jednoj biljci već što je potrebno i svim ostalim biljkama. I odjednom sav taj potencijal jedan po jedan počinje da se ostvaruje. Da se ostvaruje. Isto to treba da se desi u životu svakog od nas.

Nama je potrebno to razumevanje. Svesnost. Da otvorimo oči i kažemo: "Tu je čitav ovaj svet i ovo je moje vreme. Moje vreme da budem ispunjen, da ostvarim tu mogućnost, moje vreme da napredujem, da razumem i da preuzmem odgovornost za mir u mom životu. Toliko dana je prošlo a ja sam tražio od drugih da ostvare ono što mi je potrebno. Danas sam ja taj koji će ostvariti sve što mi je potrebno u mom životu. Što se tiče mira u mom životu spreman sam i voljan da preuzmem odgovornost." Odatle sve počinje. Ne završava se tu, već tu počinje. Dugo vremena ljudi traže da im mir donesu vođe u ovom svetu. I oni su pokušavali, i pokušavali... Da li su uspeali u tome - to je druga priča. Možda je došlo vreme da svi mi... Jer to je nešto najplemenitije što možemo da učinimo prema ovom životu, ovom postojanju. Kada svako od nas počne da prepoznaje mogućnost da oseti mir u svom životu. Da ne tražimo mir od nekog drugog već shvatimo da smo mi izvor mira. Gledamo druge ljude govoreći: "Da, možda ću imati mir kada..." Ne. Mir sada. Mir sada. Ne kada svo drveće postane 'sivoplavo'. Ne. Previše ima takvih stvari. Čuo sam gde ljudi govore o miru kao: "Desiće se možda kad se ovo desi, možda kad se ono desi." Da li možeš da sebi dozvoliš samo da čekaš na sve to?

Kada ćemo otvoriti oči, i pogledati jednostavnost postojanja? Kada ćemo otvoriti oči i poput daha koji udišemo gledati bez osude. Gledati bez osude jer nam je svima omogućeno da postojimo. Nisam tu da bih rekao: "Ne postoji patnja i ne postoji bol." Postoji patnja. Postoji i dobro i loše u ovom svetu. Postoji radost i bol. I kao kad idemo ulicom treba da izbegavamo ono što nam se ne sviđa i da idemo ka onome što želimo u svom životu. Šta ti je važno u ovom životu? Postavljam ova pitanja umesto tebe. Ovo ti govorim jer se nadam da si sam postavio ova pitanja. Jer to su važna pitanja. Jako, jako važna pitanja. Šta ja želim? Šta moje srce želi? Da li je to san? To ne može biti san? Snovi se dešavaju samo kad spavaš. Ovo će se desiti samo ako se probudimo.

Ljudi kažu: "Ja imam puno obaveza." U redu. Ali i ovo je tvoja obaveza. Ti možda ispunjavaš sve obaveze ali zapostavljaš suštinsku obavezu. To ne sme biti tako. Neka današnji dan bude dan kada ćeš napraviti korak ka sebi. I najiskrenije potražiti mir. Jer onoga dana kada počneš tražiti mir, mir će početi tražiti tebe. Kada počneš da prepoznaješ svoj potencijal, on će početi da prepoznaje tebe. To tako funkcioniše. To tako funkcioniše. Kada počneš da praviš napor da razumeš, razumevanje će početi da te traži. I kada se sretnete biće divno. Kada nešto ne razumem, znam... Kada nešto ne razumem pun sam pitanja, pitanja... Kada nešto ne razumem pun sam sumnje, sumnje... Onoga dana kad nešto razumem više nemam pitanja, nemam sumnji. Kad postoji razumevanje nema više prepreka ni pitanja. Kad postoji razumevanje, nešto divno počinje da se dešava. Kad imamo razumevanje u životu da je mir moguć onda više nemamo pitanja, nemamo sumnji. Već samo: "Da, mir je moguć."

Ono što tražiš nalazi se unutar tebe. Ti si izvor žeđi i ti si bunar u kome se nalazi najslađa voda. U tebi je žeđ i u tebi je način kako da ugasiš tu žeđ. Počni sa prihvatanjem te mogućnosti u tvom životu. Tu sve počinje. Tu se nalaze tvoji odgovori. Tu se nalaze tvoji odgovori. Nosio si pitanje dugo vremena, sad je došlo vreme da dobiješ odgovor. I da nastaviš

da živiš i postojiš u radosti, harmoniji, razumevanju. Da uživaš do kraja života. Da uživaš svaki dan do kraja života. Jer ako je ikada postojao dar, onda je ovo dar. Jer ako je ikada postojalo vreme, onda je ovo vreme. Ako je ikada postojala prilika, onda je ovo prilika. To je moja poruka. Počinje sa svakim od vas. Svako će morati na ovoj zemlji da napravi napor da bi mir bio moguć. Mi. Svako od nas. Gde god da ideš, šta god da radiš, srce te neće ostaviti jer ono je nosilac potrage za mirom. Od toga ne možeš pobeći. To ne možeš izbeći. Budi iskren prema ovom postojanju. Budi iskren prema današnjem danu. Budi iskren prema sutrašnjem danu. Sutrašnjem danu. Jer dolazi i pretvara se u današnji dan.

A sva ta obećanja, sva ta obećanja će se ostvariti samo u današnjem danu, ne u sutrašnjem. Sutrašnji dan je samo ideja. Svi sutrašnji dani moraju da se manifestuju kao današnji dan. U današnjem danu pronađi svoju stvarnost, svoju hrabrost, i u današnjem danu pronađi mogućnost da budeš u miru. Da budeš u radosti, u toj stvarnosti koju želiš, u kojoj se nalaziš i koja treba da postoji.

Hvala što ste došli i poslušali moju poruku. Hvala, i pronađite taj mir u svom životu. Hvala i laku noć.

OTKRITI VIŠE: WWW.PORUKAMIRA.ORG.YU

TEL. SEKRETARICA BROJ - 064-704015221